

fremkommet, at der er den Banskkelighed forbundet dermed, at der, hvis Underviisningen skal behørigt fremmes, maa ansættes en Andenlærer; det forekommer mig saare naturligt, at Bestyrelsen henvender sig til Rigsdagen for at erholde dens Bistand i saa Henseende. Efter den ærede Cultusministers Udtalelse haaber jeg, at han paa bedste Maade vil fremme Sagen, og jeg skal ogsaa paa det Indstændigste anmode det ærede Thing om at støtte den saa meget som mulig.

Kayser: Maaſkee det turde være mig tilladt at gjøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 27. Taget over Sorø Kirke er nu meget gammelt og daarligt teglhængt og, saavidt mig bekjendt, aldeles ikke forsynet med Rønder. Det er foreslaaet ombyttet med et nyt Tag, der skulde dækkes med Støfer, og som skulde forsynes med Rønder. Udvalget har meent, at ved denne Reparation maa, i Lighed med hvad der ogsaa skeer ved andre større Ombygninger, Zinkrønder kunne passe meget godt. I Forslaget er der derimod anført Kobberrønder. Grunden til, at man istedetfor dem har foreslaaet Zinkrønder, er for det Første, fordi de ere langt billigere, og dernæst fordi de ere ligesaa varige, naar de — som her er Tilfældet — kunne anbringes paa en saadan Maade, at de ikke ere udsatte for Stød og ikke kunne komme til at aflede Andet end Regnvand, og det tillige kan iagttages, at de ikke komme i Berøring med Jern, der ikke er galvaniseret; de ere da ligesaa stærke som Kobberrønderne. Det var meget beklageligt, om dette ikke var Tilfældet, da den største Deel af de i den senere Tid opførte offentlige — ogsaa under Cultusministeriet forterende — og private Bygninger netop ere forsynede med denne Art Rønder. Rigtignok er Sorø Kirke en meget gammel Kirke, og Kobberrønder have i Almindelighed været brugte ved gamle Bygninger, og man maa derfor ogsaa ofte bruge dem ved Reparationer af disse, hvor man slutter nye Stykker til de forhaandenværende gamle Rønder. Men det forekommer mig dog ikke at være fornøvent, naar Forandringen ved den gamle Bygning er af den Besskaffenhed, at det

er et aldeles nyt Arbejde, der bliver udført, da at lade sig lede af Traditionen om Kobberrønderes Fortrin istedetfor at benytte et Materiale, der er billigere og paa den Maade, hvor det her kan anvendes, i enhver Henseende tilfredsstillende ligesaa godt Bestemmelsen som det dyrere. Jeg troer derfor, at der er aldeles ingen Fare ved at følge Udvalget i dette Punkt og nedsatte denne Sum med de omhandlede 1500 Rigsdaler.

Tscherning: Det er Kobberrønder, vi have her paa Slottet, og dem have vi maattet lægge om efter 25 Aars Forløb; kortere skeer det neppe med Zinkrønder.

Rosøed: I det jeg udtaler min Tak til den høitærede Cultusminister for, hvad han har udrettet for høiere Folkeskoler trindt om i Landet, kan jeg ikke tilbageholde en Oplysning om, hvilke Misligheder der finde Sted med Hensyn til Skoledirectionens Tilsyn med disse Skoler, som ogsaa med Fordelingen af de Bidrag, der af Ministeriet ere bevilgede. Jeg har mit Exempel fra Bornholms høiere Folkeskole; der faldt Provsten og Amtmanden omtrent midt i Skoletiden med Døren i Huset, og sagde, at de skulde undersøge Skolens Tilstand. Provsten examinerede tildeels, og Udsældet er blevet indberettet; men da den Dag kom, da Skolen var særdig med sit Arbejde for det halve Aar, og Skoleraadet skulde møde, for at overbevise sig om, hvad Skolen havde leveret, saa mødte kun een Mand, en Læge-mand. Da det nu i Skoleraadet skulde afgjøres, hvorvidt Skolen skulde tilstaaes det den af Cultusministeren bevilgede Beløb af 400 Rdl., saa stemte den Mand, der havde været tilstede og overværet Prøven, for, at den skulde have de 400 Rdl., fordi han havde fundet Underviisningen fuldkommen tilfredsstillende, imedens derimod de fraværende Medlemmer, navnlig Amtmanden og Provsten, nei, han sidder ikke der, stemte for, at den kun skulde have 200 Rdl., og de øvrige Medlemmer fulgte naturligvis, hvad der er blevet temmelig moderne i vor Tid, den gyldne Middelvei og stemte for, at Skolen skulde have 300 Rv., men dermed fik den ikke, hvad der